

Arne Utne var 14 år i 1944. Han bodde i Øvregaten 39 sammen med foreldrene og 2 av sine 6 søsken. Siden han gikk på realskolen på ettermiddagen (Sydneshaugen elevene var flyttet til Fridalen skole pga at tyskerne hadde rekvirert Sydneshaugen skole. Han pleide å ta trikken til Minde) lå han i sengen sin i 1. etasje – om morgenen den 20. april. Plutselig kom det et enormt lufttrykk – fyllingen og rammen på vinduet rett over ham ble slått innover. Da han stod opp tråkket han i masse glass, men han ble ikke skadet på noen måte. Gjennom vindusrammen så han tyskere og damene deres komme løpende oppover - mellom Mariakirken og Schøtstuene. Det viste seg at faren hadde blitt kastet overende av lufttrykket og fått slått ut fortennene. Sengen til søsteren, som var laget av jern, så ut som ett trekkspill. Alt glass i ett av skapene i stuen, som i tillegg hadde glassdør, ble pulverisert.

Familien flyttet inn hos en onkel på Bellevue. De byttet på å ha vakt i det ødelagte hjemmet i Øvregaten, slik at ikke inventar skulle bli stjelt. Arne husket han satt på en stol i entreen og passet på. Etter kort tid ble innboet tømt og lagret. Ikke lenge etter eksplosjonen ble han sendt til Tysnes, Lundegrend, til en onkel som var gårdbruker. Der ble han til skolen begynte igjen i august. Familien flyttet tilbake til huset, som nå var blitt restaurert, på nyåret 1945.

Utsikt mot Festningskaian og Mariakirken fra Steinkjellergaten.
Foto: ukjent. BBA-1181, Va:5.